

Apare de trei ori în sepoane: maro și
negru și dominică; în sepoanele cu
cărți moare înse numai de două ori.

Pretul pentru monarhia:
pe unu anu . . . 10 fl. — cr. v. a;
diuometate de anu 5 . . . . .
anu patrariu . . . 2 " 50 . . . .
Pentru România și strinetea:
pe anu . . . . . 30 franci;
diuometate de anu . . . 15 . . . .

ALBINA

Budapestă, in 16 sept. n. 1876.

Nisuintele diplomatice intru pacificarea Orientului tu-buratu, in locu sè fi ajunsu la vr'nu resultatu binecuventat, contribuia la complicarea si de aci ingreunarea deslegării acestei dificili probleme; ele au fost oile aruncate in flacare, si asiā in locu sè fi poto-litul foculu inflacarat in Oriente, au ascutit relatiunile dintre poterile europene si de aci au provocat si pusu sub intrebare chiar pacea intregei Europe.

S'a prevenit ast'a. Nici că se potea se urmă alt-ceva din discutiunile academice ale diplomatiei. Dupa Oriente, acesta fumosa feta ce ambla a se emancipă si desface de legaturile tutelari a vitregului ei ocrotitoru, fiecare potere mare europea ambla sè o petiesca, si asiā sè o lée sub ocrotirea sa. Lucru frescu deci că acesti petitori e anevoie sè se intielega, de vreme ce fie-care e condus in tienut'a sa facia de deslegarea cestiunii orientali numai de celu mai incarnat euismu, de post'a de domnia, nu inse de principiele umanitatii si dreptatii, nu de interesele vitali ale poporatiunilor de a căroru pele se lucra. Si fiindu ast'a asiā, apoi firesce că din discutiunile diplomatice pentru acestu meru alu Esperideloru n'a potutu resulta decât că s'a lamurit, cumca fie-care potere mare europea alt'a intentiunea si alt'a vorbesca. Er din astă tienuta a mai esită inca un'a: jalusi a poterilor a provocat in tre ele instrainări, imparechiări, desbinări si paralizări reciproce a toti pasii ce recomandă ori intreprinse orientare intru deslegarea acestui nodu gordianu, si ast-feliu s'a ascutit asiā de tare relatiunile intre tote poterile si mai ales intre Rusia si intre Turcia cu Anglia si cu Austro-Ungaria, ca mai de aproape interesate in acesta cestiune, incăt nisuintele diplomatice intru a pacifică Port'a cu Sudo-slavii au facutu se tienemu că in tota dila pote sè erupa resbelu europeanu.

Stămu dara astadi facia de deslegarea unei probleme duple: pacificarea Orientului si sustinerea păciu europene. Un'a mai grea de cătu alt'a si ambele intretiesute asiā, cătu numai de odata se potu deslegă, ori prin abdicationa tuturor petitorilor dela dorintiele loru facia de oriente si asiā cu deslegarea cestiunii orientali numai pe langa considererea intereselor vitali a poporatiunilor din oriente, ori prin mesurarea poterilor in arme si asiā cu dictarea intentiunilor petitorului invingitoriu.

Intre acesta Scila si Caribde stămu astadi, si aci si-incorda acu nisuintele veslătorii diplomatici, totu inculpanu-se unu pe alti că tu, ba că tu dirigi veslele asiā ca sè nu ni potem scote nar'a din vultore. Cu aceste inculpări inse nu se ajuta nimicu causei. Numai doue moduri de scaparesunt. Ori abdicu petiterii europeni de dorintiele loru euistice facia de oriente, si atunci cestiunea orientale se pote deslegă norocesce cu considerarea numai a intereselor vitali a poporatiunilor de cari se lucra; ori ei vor urmă si in viitoru politic'a diabolica a euismului, si atunci va sè urme catastrof'a si cestiunea orientale se va deslegă dupa intentiunile vingetoriului. Ce va succede inse nisuintelor diplomatice? — namai viitorulu, dar celu mai de aproape viitoru ni va arăta.

In speciale actiunea de pacificare a orientelui tulburatu astadi sta astfelu:

Dupa ce Port'a respins propunerile poterilor europene pentru armistitiu, intre acestea se nascu marj desbinări; Rusia pasi eu ideia de unu congresu europenu pentru deslegarea cestiunii orientali, unele din poterile europene inse, si anume cele turcofile, nu imparatesira acesta propunere si asiā era sè pasiesca Russia de sena ca sè deslege ea cu arm'a cestiunea slava orientale. Atunci Germania, aliat'a pe sub mana a Rusiei, prin tramișul seu Manteuffel la Varsiovia mediloci la imperatulu Alessandru ne-intrarea inca in actiune armata a Russiei, si totu odata pasirea solidaria a poterilor in Constantinopole pentru a face pe Porta sè intielega necessitatea incetării inimicitelor. In urm'a acestei-a Port'a dupa mai multe svatuiri dechiară a fi gat'a sè incete cu inimicitelie, cătu ce poterile europene se vor uni in statorirea preliminarielor de pace, si de aceea totu odata Port'a li aduse la cunoștiinti a si conditiunile de pace ce vré ca sè puna.

Acesta conditiuni se cuprindu in siesse puncte: detronarea lui Milanu si alegerea altui principe; anularea tractatului dela 1867, va sè dica: Port'a sè aiba dreptu a-si tiené oste in Beligradu, Semendriá si Siabati; reinyarea constitutiunii din Serbia dela 1837, va sè dica: stergerea vietii constitutiunii Serbiei; Sultanulu sè nu mai fie suzeranul, ci suveranul Serbiei, prin urmare elu s'o reprezente la poterile externe; desdaunare de resbelu de unu milionu punti; stergera sistemei militielor in Serbia; punerea in stare de acusa a tuturor celor ce au contribuit la răscularea popuratiunii din provinciele turcesci, si pedepsirea loru dupa natur'a acestei crime, prin urmare punerea in stare de acusa si pedepsirea si a lui Cernaief etc.

La aceste conditiuni Port'a mai adauze că Muntegrului va sè-i conceda statulu quo ante bellum.

De odata cu acste conditiuni Port'a mai impartesi că doresce ca pacea cu Serbia si Muntegru sè se desfaca de cestiunea de im bunetatiare a sortii creștinilor din imperat'ia turcesca. Si in acestu respectu totu odata se publică unu „hat“ in care pentru intrega imperat'ia in Europa se promitu: reforme liberaли pe base constitutiunale; stergera cu de seversire a sclaviei si pe unde se mai asta; reorganisarea armatei, in carea se intre si creștinii, etc.

*
Conditonile de pace le comunică Port'a poterilor pe cale oficiale; acu dara ochii tuturor u sunt atentiti asupra tienutei ce vor lău poterile facia de aceste conditiuni.

Nu sufere nici o indoieala, că de primirea acestor conditiuni este legata essintint'a inca pe cătu-va tempu a Turciei. Si fiindu ast'a asiā, nu sufere indoieala că Anglia va sprigni aceste conditiuni, căci ea cu ori ce pretiu voiesee sustinerea Turciei, de-ora-ce — dupa cum alusiu Derby de curendu in unu respunsu ce dede la o deputatiune a liberalilor — sustinerea Turciei este o conditiune vitale pentru posesiunile Angliei in Asiā; tocmai asiā inse Russia va sè lupte contra tuturor acestor conditiuni de pace, căci si ea tiene de conditiune vitale pentru interesele sale asiatice a lucră la derimarea Turciei prin

Eronamuratori se facu la sè prin quill correspontenti ai noștri, la tele postale, ed de a droptula la Redactiune, Stationgase Nr. 1, unde sunt a se adresa tote editiții prievosu fol'a. Cele nefrancale nu se printreaza, cele anonime nu se publica.

Pentru anunț si alte comunicatiuni de caracteru privatu, se respunde editie 6 cr. de liniu; repartizile se facu cu pretiu scaduca. Tacea oraria de 80 or. v. a. pentru odata, se anticipa.

redicarea de stute slavi pe peninsul'a balcanica. In faci'a acestor'a interese ne-impacabili, si Europa mai pacinu interesata se va grupa ast-feliu, si asiā am ajunsu la stadiul celu mai criticu in actiunea diplomaticea pentru pacificarea orientelui. In scurtu va trebui ca poterile sè si formuleza oficiale tienut'a si acest'a va fi momentulu de deslegare pacifica, ori de crise.

Intr' aceea si Rusia si Anglia se grabescu cu pregatiri de resbelu, ér Grecia totu mai multu areta a fi gata sè intre in actiune contra Turciei, dupa ce in Candia a eruptu dejă in jurulu Retimului revolt'a contra Turciei. In fine apoi Turcia mai avu neprecugetarea a irita, si pe Romania. Ea incunosciintia pe acest'a despre suirea la tronu a lui Hamidu in tocmai casă pe guvernatorii provintielor turcesci si i prescrise totu odata casă acestora publicarea acestui comunicatu in tiera; ast'a a facutu reu sanghe in Bucuresci si tota cererea de publicare si ceremonie s'a desconsiderat. Se crede inse că nu va fi numai ast'a urmare, ci se tiene că Romaniei prin ast'a s'a datu o impintenare a intră acu si ea in actiune armata contra Turciei, ceea ce si foră ast'a era sè se temple inca pe candu era la esterne Cogalniceanu, dupa cum se areta din o nota ce o publica acu tote foile si din carea se vede că din cau'a barbariloru turcesci in acu este in tre Romania in actiune si acesta resolutiune Cogalniceanu o comunicase prin o nota cu toti agentii diplomatici ai Romaniei, dar se afă ne-oportunu acestu pasiu atunci, si in mare parte acea nota provoca caderea lui Cogalniceanu si revocarea ei prin urmatoricu seu!

De pe campulu de resbelu.

Budapestă, 16 sept. n. 1876.

De vr'o doue dile primim de pe campulu de resbelu sciri, ce ni denota că Turci si Serbi din valea Moravei ar fi acu aproape gata cu tote pregatirile pentru a se mesură érasi intr'o lovire mare. Se telegrafează adeca mai de pe tote liniele de bataia, cumca dela 10 l. c. s'a inceputu miscări pentru ingagiarea in acea lovire. Eca scirile in acestu respectu:

De pe principalele campu de resbelu, din valea Moravei, sosira sciri, cumca la 10 l. c. Turci se apucara a-si cladi unu podu peste Morava, ca sè pota trece de pe malulu stangu a acesteia pe celu dreptu. si asiā sè se văresca in lovire cu Serbi. Va sè dica: Turci din Constantinopole totu afara de forte intemiate cuventele lui Abdul Cherim-pasi'a, carele refusase a nainta pe malulu stangu a Moravei in diosu in iaintrulu Serbiei si foră a-si fi incercat noroculu facia de grosulu ostei serbesci dela Alessinati si Deligradu. Ast-feliu in Constantiniana invingendu planulu lui Abdul Cherim, acest'a remase deci la postulu seu si la 10 l. c. si-incercă noroculu a trece peste Morava ca sè atace pe Serbi la Alessinati si Deligradu.

Iincercarea lui Abdul Cherim inse nu fu incoronata de succesu. Cernaief dela Deligradu la 11 l. c. atacă adeca pe Turci ce voiā a trece Morava si i succese a li impiedecă trecrea; la 12 l. c. Turci se apucara sè atace pe Serbi ca sè-i respinga si sè pota trece, Morava, dar ataculu turcescu fu respinsu de Serbi. Si la 13 l. c. incercarea Turci sè treca Morava, dar si atunci foră respinsi si inca cu mari perderi

Nu-i însemnată atâtă. Să Serbii încercă să trece peste Morava și anume Horvatici dela Alessinat i 10 l. c. în succesu pe malul stâng al Moravei; aci o lovire cu Turci si succese respinge acestea catre muntii Iastrebati, de unde chiloare de departe de Morava.

Astfeliu în cincințile dela 10—13 iunie 1877 lui Cernaief dela Deligradu și succese respinge încercarea Turcilor de sub muntele Šabac, dă trece peste Morava în partea dreaptă, și luke Horvatici dela Alessinat i succese cu aripa dreptă a trece în stângă Moravei și astăzi se postă acu în dosulu lui Euib-pasi'a dela Prečikovitja. Prin aceste succese Serbii aujunsere în pusețiuni mai favorabili de către ce avura, și Turci sunt acu tare amenintăti în pusețiuniile loru.

Intre atari imprejurări nu multu e de așteptatu pan' la o lovire mare din cele mai sangerose.

Precandu astfelui stau lucrurile pe principalele campu de resbelu serbo-turcu: pe atunci și de pe linia de bataia dela Timocu vinu de asemenea sciri favorabili Serbilor. Se telegrafează adeca din Beligradu, că totu în dilele dela 10 l. c. incóce, armat'a serbeschă de langa Saicior atacă pe Turci de aici și ascensi-a fura siliti a se retrage în desordine dela Saicior catre Vidinu; Turci aprinseră Saiciorulu.

De pe campul de resbelu dela Drina avem scirea, cumca totu în dilele de la 10 l. c. incóce Serbii încercă să se lasă în lovire și Turci. Ante-posturile serbiane fura înse respinse și se totu retraseră incetu; dar în departare de tnu patrariu de ora dela Drina, în linia dela Bielina, Turci dedera de grosulu armatei lui Alimpici, și după o luptă eranca acestui-a i succese a causă mari perdeți Turcilor și a-i face să se retraga.

De pe campul de resbelu dela Ibar lipsescu cu totulu sciri.

De pe campul de resbelu muntenegru-turcu sosira sciri, că Dervisiu pasi'a la 10 l. c. érasă încercă a navali în Muntenegru și totu în tienutulu Piperi din ostulu Muntenegrului; și succese a-si asiediată castrele între Spus și muntii Velje-Erdo. La 11 l. c. înse Muntenegrini navalira în doue direptiuni asupra lui Dervisiu și lu-alungara din castre, și la 12 l. c. lu-urmarira pana peste confiniu. Dervisiu a avut mari perdeți și se retrase érasi la Podgoritia, de unde ceră ajutoriu, dacă e ca să se mai pota sustine aici; din Constantinopole înse i se respunse că nu i se pote trameze ajutoriu, fora a pericolă armat'a turcesca ce operează contra Serbiei. Astfelui dără Dervisiu a devenită cu totulu nepotintios de a mai opera în contra Muntenegrului.

Precandu în sudulu Muntenegrului stă asiă de reu armat'a turcesca: pe atunci și Muctar din nordulu Muntenegrului e impinsu în mare strimtore. Elu a esită cu ostea sa din Trebinie și a luat cu elu și armat'a turcesca dela Bilecu; în fruntea acestei armate se apucă la incepulum lunei curinti să naveasca în Muntenegru. A trecut pe la Clobuculu din vest-nordulu Muntenegrului și a năintat în distriptulu Grahova pan' la Saslapu; de aci înse s'a infriecat a mai năintă, căci trebuia să treaca prin strimtori și infundature înfricosante. Postandu-se elu deci aci la Saslapu, Muntenegrini se asediara în sud-estulu lui la Grahova și în nord-vestu de Saslapu, la Baniani; și insurgenti din Hertiegovina se furisiera după densulu și i cuprinse drumulu de retragere catre Trebinie. Astfelui Muctar-pasi'a se afia érasi în pericolul celu mai mare de a fi nimicitu cu totulu, ori prin armă Muntenegrina, ori de fome. —

In facia sinodului eparchiale staordinariu.

Dupa cum se scie, pe lună viitoră arătă se conchiamă la Caransebesiu sinodul eparchiale la sfintia straordinaria. Motivul principal este pe că raza se conchiamă în estul mării și este testică imbutatafării stării mărită preoțiesei.

Să fiindca cestunea astăzi, dela a trei deslegare naționale aternă, sătea preoțiesei, progresul pe terenul religiosu morale, și creștinilor nostri în viitoru, după ceea ce a observat, nu s'a pre desbatutu în publică: binevoitii a-nii deschidă colonele Albinei pentru a comunica ualele pareri individuali în privința acestă.

Asiediat de mană și artii într'o tierra, care a fostu teatrul celor mai sufricosiate resboia, asiediat între popore eu diferică confesiuni, cari și tienea de celu mai mare merită convertirea mosilor și stramosilor nostri, biserică nostra a suferită totu căte a suferită naținea. În tempu de linisice și marire naționale, romanulu grigia de biserică sa cu cea mai mare iubire și zelu, se apropia de densa cu pietate și venerație. În tempi de nevoie înse, candu venia să-si afle mangaere la altariul Dominei seu, adă cu dorere profunda, că unicul seu refugiu era paugarita, că biserică sa santa, casi naținea, e ingenunchiată înaintea nemilosului strainu. Asă biserica nostra în trecutu ni infacisează tristul aspectu abu corabiei, ce luptă desparata cu valurile turbate ale oceanului faribundu. Corabieri, că se scape corabia, de carea li e legată viața, adeseori sunt nevoiti să sacrifice undelor marii totu balastulu loru, fia acestă măcar cătu de scumpu. Asiă s'a intemplatu și cu biserică nostra. I-s'a luat mai totu averile, i-s'a rapit totu bunurile, i-s'a calcat totu drepturile și ea a suferită și a tacutu, numai că să se conserve pre sine insasi și institutiunile sale, numai să salveze legea stramosiesca, bunul celu mai înaltu și scumpu. Să acum candu s'a potolită yiforul și avem tempu se aruncăm o privire retrospectiva preste tempii trecuti, vedem ce e dreptu, că luptei neintrerupte și vigurose a stramosilor nostri, i-a succesi a salvă acestă lege, dar totu de odata vedem cu măca biserică mi și remasă seraca, asiă de seraca cum nu se mai adă altă la poporele ce locuescă în pregiurulu nostru. — Acestea, mai favorite de tempu și impreguri și-au creatu fonduri din cari sustineă totu institutiunile loru, din cari și platescă și preoții. La noi nu e asiă. Sărtea preotului română e legată de sărtea creștinului, și cătu e acestă de trista și amara, noi toti o scimă.

E vorbă acum de imbunatatierea stării materiali preoțiesci. Cum să se facă acestă? Sinodul eparchiale alu diecesei Caransebesului a avut bunavointia de a face ceva în privința acestă. A esmisu comisiuni ambulanti, cari să culgea datele și să sfatuiească poporulă a recumperă cu bani birulu și să-lă preoțescă. A fostu acestă o simplă încercare. Că comunele noastre în majoritate absolută, că se nu dicu în totalitatea loru, nu numai că nu s'au invoită la acestă, ci încă unele au pretenții funcționare aproape gratuite dela preotu, caușă și că sunt cutropite de dări și datorie private nesuportabili. Ce să facem deci? Cum să imbunatatiu starea materială a preotului nostru? — Nainte dă respunde la întrebarea acestă să cercetămu, că ce are să facă sinodul eparchiale straordinariu, carele e singurul competente și anume conchiamatul pentru a o deslegă.

Comisiunile ambulanti au culesu deja totu datele referitoare la starea materială a preoției din diecesea Caransebesului. Aceste date a buna séma voru servită sinodului de cunosura. Pe basea loru și va face sinodul otărirea sa. Si că dela acesta otărirea aterna viitorulu preoției, și în parte alu bisericei, precum și starea religioasă morale a creștinilor în viitoru, cine s'ar indoi? Eca deci că

cestunea e grea, mai grea decâtă ar cugetă cineva, și cere atențunea și îngrijirea națională creștină dreptmată. Cere să-mi sărbătoresc sinodul eparchiale bine bine să se gădesc și să o studiez serioză și matru din totu pînă tele de vedere. Ce va face sinodul? Sună trei că înainte cari probabil vîntă, să va alege că preoția ducetoria la scopu. Aceste trei călătorii moduri de deslegare sunt: a) Séu va lăsa și astăzi cum a fostu și pana acum, b) să propună maritului congresu staverirea unui stării potrivită; séu în fine c) va propune același congresu crearea de salarie potrivită pentru preoție. Din firea lucrului rezultă aceste trei probabilități. Vîne înse întrebarea că: în modu acă să pre una din căile amestea, ajunge-vomu la scopu? Resultatul unei essaminări obiective ni va arăta.

Că preoțimea noastră să-si dobândescă și sustina autoritatea, atâtă de necesaria facia cu poporul, trebuie să fie luminată. Ca densa să exercite aceea influența binefacetoria asupra fiilor sei sufletesei, carea redica preoții la rangul adevăratului parinte și prepașochianu la acelă de fiu, nu e de ajuns numai că densa să strălucescă prin curatenia moravurilor și prim portare esemplare în adevăratulu intielesu evangelicu, ci să mai recere imperativu că ea, preoțimea, să nu mai stee în legăture materială cu poporul săi. Cu alte cuvinte: deca vremu ca preoțimea noastră, bine pregătită pentru nobilea sa chiamare, să lucre în vîni'a Domnului nebantuită de valerile poporului pentru asuprire; deca vremu că ea să fie liberă și la înaltimă chiamării sale, cauta să deslegămu acele legăture materiale o facă aternatoria de parochiani, cauta să nu mai suferim, că densa să primească remunerare dela popor pentru funcțiunile sale sacre. Această este unu adevăratu atâtă de inveterat, încă nu mai trebuie demonstrat. Apoi facă cu acestu adevăratu, modalitățile de mai sus pentru imbunatatierea sortii preoțiesci, că tu de sine singure. Cu totu aceste să le luăm în mai de aproape considerațione.

Deceă preotul să se lăsa și mai de parte în starea materială de pana acum, ce va fi atunci? Va fi și mai incolo, cee ce a fostu pana acum: o fântă de compatimitu. Grigia pentru traiul vieții și pentru sustinerea familiei, va covorsi grigia de cele ale bisericei și parochiei. Ignorantia va spori, era cultură abimei, cultură religioasă-morală, neavând cine să o cultive, totu mai multu va apărea iatre poporu. O stare acă să, carea daca e că biserica nostra să corespunda naltei sale misiuni morali naționali nu mai trebuie suferita.

Să supunem înse că sinodul se va dechiara pentru staverirea unei stări potrivite, și fiindca că este vorbă de imbunatatierea starea materială preoțiesci, a buna séma va simiți aceea stola. Prin acă să înse preoțimea încă n-ar fi ajutata, căci este de comune sciutu cătu de cu anevoia pote preotulu să-si scăde cele de facia competitie stolare dela parochiani. Într-unele locuri poporenii denega simplu solvirea loru, într-altele, mai verosu unde sunt desbinări confesiunali, poporenii să arătă fără de preotulu acelă, care ar cere plata pentru sevirsirea vre-unei funcțiuni. Sunt multe, fără multe la numeru comunele acele, unde preotulu e avisat numai la sesiunea sa, alu careia venită adese ori mai lungi dările cele multe și mari. Apoi credu că e vorbă a pune într-o stare mai buua materială întrăga preoțime, er nu numai o parte a ei.

Ar mai remană salarisarea preoției. Intre impreguriile de facia înse salarisarea este absolut neposibile, și ar avea și cele mai funeste urmări. Se învețămu noi altcum din patiană altora, se privim numai la Serbia Congresulu loru clăscificandu parochiele, a creatu pentru fia carea salariu. Preoțimea înse cu anii trebue să aștepte pana să-lă capete. Intrebată la Versietiu, la Srediste-mare la Paulisiu și la alte comune serbesci și veți convinge despre acă să, ve veti convinge

poporului nu are de unde să mai dăe. Dar trebuie să alergăm noi la strainii? Au nu e să amăgim sărăcia? Cine este nou? Înseamnă că în timp trebuie să așteptăm să se întâlnească pana să și primeșca lefisior' să, ceea ce să si ni-o spună cu multu amarură invetatorii nostri.

Din toate cele espuse pana aici, e învedenția că în modul acesta nu vomu iubitii a melioră sărăcia preotimei noastre. Trebuie deci să cautăm altu modu, să luăm alta cale. Si acă sănătatea să primim la strainii, cari în toate privințele sunt înaintea noastră. Să luăm pre Romano-catolicii. Ei au creatu fonduri din cari sustin preotimea. Să-i imităm deci pre ei, să înfințăm și noi unu fond anume pentru dotarea preotimei noastre. Dar, de unde? din ce modu? Voia, rezoluție, zelu, perseveranță și mai pre susu de toate sacrificiu bisericescu și naționale, să vomu avea și noi fondul nostru preotescu intr'unu viitoru, nu tocmai astă de îndepartat. Căci:

1. Avem preotime numerosă, carea și ea însăși trebuie să se îngrijescă de starea sa, și nu va pregetă a contribui înualminte către procente din venitul seu spre scopul îndegetat.

2. Avem popor ascultatoriu carele, de către i vomu areată cumea caușă preotimei e caușă sa și cumea după unu siru de anii nu va mai avea trebuintă să-si plătescă preotul, va contribui și elu anualminte, măcaru pre calea colectarii, denariulu său la susnumitul fond.

3. Avem inteligenția numerosă, carea, de către voru deschide în totu anulu colecte, nu va remană inapoi altora.

4. Avem fondurile comuni, și sinodul eparchial pote otari, ca parte din interesele loru să se dăe pre sém'a fondului de înființat.

5. Avem asessori consistoriali, cari nu me iadescu, voru merge la siedintie fora diurne și fară ca să li se rebonifice spesele de călatorie, lasandu-le aceste pre sém'a fondului de su numit.

6. Avem deputati la sinodul eparchial si de către i vomu rogă, speru că voru lasă diuraleloru pre sém'a fondului din cestiu.

7. Venitulu după sesiunile parochierilor reduse, carele și astă lu-trage Eparchia, încă se pote destina pre sém'a acestui fond.

8. Dar besericele noastre n-ar potă anualminte succurge intr' ajutoriulu acestui fondu, cu căte 1%, din avereia loru?

Eca aci midilöce destul, numai să ne folosim de densele. Sinodul eparchial oțindu înșintarea unui astfel de fond negrescuit ar face două lucruri bune.

Ar' pune temeiulu la dotorea preotimei în modu corespunditoru si totu de odata ar' lăua de pre umerii creștinilor sarcină de a plăti preotimea după tota funcțiunea. Ca să se facă oțarirea acăstă odata, preotimea din întreaga diecesea Caransebeșului ar' trebui să se adune după tracă, să facă petiții în intlesulu acăstă si să le prezenteze sinodului eparchial prin deputatii sei.

La lucru deci fratilor! la lucru fără întardiere!

Acolo unde se tractă despre sărăcia noastră, trebuie să se iee în considerație pările noastre. Adunati-ve, sfatuiti-ve si oțariti ce e de facut. Eu din parte-mi mi-am datu parerea mea, voi faceti-ve obiectiunile la densa foră partinire, dar' si foră patima, căci caușă e sântă si ne atinge pre noi pre toti.

Dixi et salvavi animam meam.

M. I.

MSa Nalțiatulu nostru Monarchu în Sabiu.

Sabiu, 10 sept. 1876.

Trecu de jă 24 ani de candu pre bunulu nostru Imperator Franciscu Iosif I. cercetă pentru autaia ora scumpă noastră patria.

Căte evenimente însemnante nu s'au pe-

trecutu în restempulu acestă! Prin căte schimbări nu sunu trecutu de atunci pana acum?

În data de 15 septembrie 1876, în cadrul unei ceremonii religioase organizată de pre bunațiu Monarhul român, săptămână în patria noastră, în calea sămpătrii, aceeași alipire și credinția către Naționalitate, în tezaurul căruia erau 24 de ani mai înainte.

În data de 15 septembrie electrică nu aduse plăcuță navela despre sosirea Nalțului nostru Monarhul țărilor, Sabiu întrigă începând să pregătească haină de nuntă pentru întempiarea gloriașului Domnitor.

Ieri, cu trenu de dimineață, sosira aici din partea Romanilor, spre binevenire: Esc. și dlu Dr. Ioanu Vancea metrop. de Alba-Iulia, cu Il. Sale Eppi sufragani de Gherla și Lugosiu; Mihailu Pavelu și Dr. Victoria Mihaili, Il. Sa dlu Episcopu alu Aradului Ioanu Metianu, și unu număr mare de protopopi și alti inteligenți.

Numerul strainilor de alte naționalități veniti din provinția încă a fostu foarte însemnatu. Deputații deosebite au fostu trimisi din partea Clusiu lui, Tergu-Mureșului și Brasovului.

Pentru insinuările la primirea în audiția venise aici încă la 7 l. c. secretariul aulic de König. Acele se fecera în 7, 8 și 9 ale curentei.

Sosirea Majestății Sale fu anunțată la 7 ore dimineață. Deja la 6 ore tota stradă, ce conduceau la gara erau indesuite de numerozii privitori, începând din piaci' mare de la locuința comandanțelui militar, Esclentiei Sale LMC. br. Ringelsheim, piaci' mică și stradă Gusteritiei. Totul avea un aspect farmecatoriu. Mii de indivizi acceptau cu nerabdare sosirea pre Ilustrului ospă. Mai pe tota edificiale falșă căte unul, două sau mai multe stindarde. Părte de triumf fura radicate trei, dintre care cea mai pomposă și mai grandiosa fu cea dela intrare însprițate înfrumuseită cu dieci de stindarde.

Unu spectaclu frumosu infaciată stradă Gusteritiei. Pe ambele pările drumului erau plantati bradi de bradi. În edificiile erau ornate cu totu felul de cununi, flori și covore; ferestrele pline de privitori.

Aprópe de edificiul de lângă gara spălirulu în spălării stradă lu-formau bravii Resinareni cu unu standardu din 48, ce portă inscripție: „Cavalerii Resinareni din 48”, după această nemidilocită se înalțau Români din alte comune de prin pregiură, asemenea cu tricolore naționale. În drăptă la locul antau erau postata comunitatea israelită locală sub conducerea rabinului Dr. Liebschitz din Tergu-Mureșului cu thoră a mana. Dupa acestea erau deputații săsesci de pre la sate. Mai departe de ambe pările străduelor erau postati elevii de la școalele locale, deferite asociații industriale s. a. Pe piaci' mare, începând de la turnul pe sub care se face trecerea din piaci' mică, spălirulu lu-formău membrii comunității orășienesci și ai magistratului, corpulu profesorilor de la gimnaziul evangelic, preotii luterani din districtul bis. Sabianu, după cari urmău corporațiunile preotesci și celor alalte confesunii. Totu aci erau și reprezentanții oficiali de la judecătoria, direcția financiară, advocații s. a.

Precisul 7 ore, între sunetele campanelor și sosescu trenul, care aducea pe MSa. Aici iesișera spre întempiare din partea Clerului, Episcopului rom. cat. Fogarassy, metropolitii romani Mironu și Dr. Vancea, episcopii Pavelu, Mihaili și I. Metianu, superintendentele Dr. Teutsch; din partea militară: Esa LMC. br. Ringelsheim cu suță, colonelul Demel colon. de brigada Krzisch, colon. br. Uracca, cum și comitatul diferitelor dregătorie.

La intrarea pe peronu, MSa fu întempiat cu o cuventare scurtă din partea Comitetului suprem Wächter, la care respunse MSa. Înțelegându-si bucuria că după unu tempu indulgant pote era să cercete Sabiu. Se adresă după aceea către comitatul besericesc

militari și civili. Cându iesi din elificiul general și se sul în trasură, ce stătea la dispoziția, urările de "făcătoare", "bărbat", "femeie", pur eră și mai incerte. Astfel în petrecutu de ură intușis, tice intră în reședința comandanțelui Ringelsheim, unde și-așă locuința în totu tempulu petrecerelui aici. Într-aceea piaci' marie se impluse într-echă multimă.

La 6 ore și intră Majestatea Sa în biserică romano-cat., și asistă la misa celebrată de episcopulu Fogarassy. După ieșirea din biserică cercetă pe Escel. Sa LMC. br. Rosensweig care și-frances, unu petitoru tocmai în diu'a premergetorie.

La ora 11 începea audiențele. Mai anătu se prezenta clerul rom. cat. în frunte cu Escel. Sa episc. Fogarassy, după aceea celu greco-cat cu Escel. Sa episc. și metrop. Dr. Ioanu Vancea, mai departe clerul greco. or. condus de Escel. Si dlu Mironu Romanu, în fine preotescă protestanta sub conducerea superintendentului Dr. G. D. Teutsch.

Dupa aceste urmări diferențele corporațiunii civile și deputația private.

După amédia visita Majestatea Sa casărmele, spitalul militar, institutul franciscan pentru creșterea fetișilor, asistă apoi la producția trăgătorilor la semau și la producția pompierilor.

Să la 6 ore se tienă prandiul, la care participă comitatul tele mai alese. Dintre romani au luat parte metrop. Dr. I. Vancea și M. Romanu și cu episcopii.

Catra 8 ore cetatea avea o priveliște fermecătoare. Tota edificiale de catre străde erau iluminat de dieci, ba și sute de lămpiune. Cu deosebire frumosu illuminat au fostu edificiul superintendentalu, asemenea cassină, casă Sonnenstein, academă, spitalul civil. Dintre edificiale romane amintescu reședința metropolitană, seminarul, casele duii consiliu. Dunca, a comerciantului Mateiu, a familiei Brote. Transparente diferențe încă au fostu numeroase.

La 8 ore Maj. Sa insocitu de Escel. Sa dlu ministru Wenkheim într-o trasură fece o excursie prin midilocu cetății, întempiat în totu pările de urări scomotose din parea multimei, ce furnica pe străde.

Inspire săra catre 7 ore sosi aci cu trenu separatul o deputație din partea Domnitorului Românei, Carolu, constatăria din dnii: presedintele consiliului ministeriale Ionu Bratianu, ministrul de justiția Statescu, colonelul Cotruțiu și secretariul principalu Coulin, carea și-luă carti la Escel. Sa d. Metropolitanu M. Romanu.

Versetiu, 10 sept. n. 1876.

(Adunarea generale a reuniunii comitatelor români gr. or. din diecesă Caransebeșului. Balulu romanescu arangiatu aici în favoarea acelei reuniuni.) Vediind că pană acum nu vi s'a scrisu din nici o parte despre adunarea generale de estu timpu a investitorilor romani din diecesă Caransebeșului și despre balulu arangiatu cu acea ocasiune, astă de lipsa a vi serie eu pre scurtu, că adunarea se tienă aici în Versetiu în 3 și 4 sept. n. M'am interesat multu de acăstă adunare, de aceea, fiindu siedintele publice, am si pa tecipatu la ea. Au participat ca spectatori și straini, și sentinți a ce si-a facutu totu insulă nepreocupata cu privinția la acăstă adunare, face onore investitorilor nostri. Strictetă, cu care se observă si tienă întru totu ordinea si bunacuvintă parlamentaria; momentuoasă principale a cestiunilor de pre tapetu si seriositate, cu care s'a desbatutu asupra acelor; disertatiile interesante cu privinția la școalele noastre populare si la economia rurală, totu acestea au eluptat corpului nostru investitorilor recunoscîntă tuturor cari au participat ca spectatori la siedintele adunării. Acăstă sentință favorabile sună si resuna în totu Versetiu, mai alesu din incidentele scandalului ce unu serbu strămbatuz

în natură pentru că a nebunilor vră să prevea, ba-lu-si provoca și incență în toate formele cinismului luni sără în 4 sept. când invetitorii nostri se aduna să, după închiderea adunării, intr-o ospătarie la o cina comună, de unde apoi să-si ieșe sănătoș unul dela altul. Făcia de impertinentia și necalificabilitatea portare a serbului provocator cu ai sei trei ortaci, invetitorii nostri, tinerându-se de deviza: „prudens cedit” observara o teneură exemplară, astfel încât densii prin tineră loru inteleptă și caceigara și afora de adunarea loru recunoștință tuturor cetățenilor d'aici, în tocmai precum serbul provocator cu forța de scandale, provoca asupra indignației și despectul tuturor serbilor și nemililor onorabili d'aici. Dovăda despre acăstă este satisfacția ce una ora după episodul scandalos nă dede, în numele cetățenilor serbi d'aici, onorabilele colaboratori dela „Zastava,” dlui Svetozar Mandușchiu, rogandu-ne să nu considerăm scandalul ca inscenat de poporul serb de aici, ci numai de un om depravat și desbracat de totuștiul de bunăvointă.

Despre balulu arangiatu dominește în 3 sept. observu pre scurtu că acela a succesu pre deplinu. Am sciatu noi din capulu locului că arangiarea unui balu național română aici în Versiștiu, în acestu timp de ne mai pomenita calamitate economică financiară, este o întreprindere pre cutesată, de aceea nici n'amu contat la vr'unu venit curat considerabil. Cu atâtu mai mare deci ni este acumă bucuria că balulu ni a succesu pre deplinu, atâtu în privintă financiară cătă și în privintă morale. Avem de acumă unu venit curat respectabil, desă dela domnii colectanți pan' acumă n'am primitu încă côlele de coleptare decât dela trei insi. Aceătă va se dica multu, căci totă balurile ce s'au arangiatu aici în doi ani din urma, au avutu deficite. În privintă morale națională balulu n'a succesu preste totă așteptarea. Meritul principale în această privință este a domnilor Alessandru P. Stăicu, juristu și Ioane Popoviciu, notariu în Fizesiu, fiul demnului preoții d'acolo, carele din urmă cu cei doispre dieci feclor ai sei, toti în costumu național, jocă „batută” cu o desteritate și bravura, încât toti, strainii casi români, barbati casi damele, betranii ca și junii toti erau uimiti de „minunea jocurilor.” Aplausele intr' adeveru frenetic, numai pre căte unu momentu se intrerupau sub decursul jocului. Si cu totu dreptulu, căci am mai vediutu jocandu-se „batută,” însă produsa cu atâtă desteritate, cu atâtă bravura, cu atâtă grătiositate și artă naturală, precum o produsera cei doispre dieci juni (plugari) din Fizesiu, astfelu produsa dicu n'am vedutu nici odata. Cei doispre dieci juni, vertosi și frumosi ca doispre dieci bradi în codrul verde, formau laolalta o iconă pitorescă, unu „ensemblă superbe,” cum dice francesulu. Era un spectacol intr' adeveru înaltătoriu de sufletu și redescăpătatoriu de sperantia pentru viitoru și inspiratoriu de incredere în elementul conservatoriu alu Romanului și în geniul celu bunu alu poporului nostru.

„Calusierulu” inca lu-jocara domnii Ioane Marcu și Eufr. Iuica cu multă desteritate. Invetitorulu I. Marcu aretă că la jocu tocmai asiā merita lauda, precum merita pentru capacitatea sa de invetitoriu și pentru zelulu seu națională.

Inchiașdându acăsta corespondinția nu potu se nu sprimă aci preotmei și intelegerile noastre din prejuru binemeritata recunoștință pentru parteciparea în numeru neasteptat atât la adunarea generală a invetitorilor, cătă și la balulu arangiatu în favoarea și onoare a acestora. Cu deosebire preotmea noastră a fost bine reprezentată și a emulat

asă dicendu în manifestarea scolară de beneficiu național. Onore cui se evine sădă:

Cinematu.

Publicații facsimili

Catra domnii scriptori romani!

Subscrisea libraria recerche p. t. domnii preoti, profesori, invetitori etc., cu unu eveniment pe toti cei cari au publicat opuri de sine statutorie în limbă română, său au edat traduceri dintr-alte limbi, să binevoiescă, pentru scopul de a compune unu

Catalogu generale de cărți,

ană tramite franco *) căte unu exemplar din scrierile domnii-a-loru (prelungă retransmisie francata,) indigitandu pretiul loru și conditiunile de procurat, său arestandu-ni în modu precisu titlulu, anulu în care a apărătu, formatulu si pe editorulu cărilor.

Cu totă stimă: Carolu Michaelis.

2—2

* Portulu în legatura crucis: pentru 50 grame 2 cr; 250 gr. = 5 cr; 500 gr. = 10 cr; 1000 gr. = 15 cr. v. a.

In urmarea ordin. cons. dto 16 iuliu a. c. Nr. 1214 scol. prin acăstă se scrie concursu pentru stat. invetitorescă la scolă confes. gr. or. rom. din comuna Folia, protopresb. Iebelului, comitet. Timișoarei pana în finea lui septembrie 1876.

Emolumentele suntu: 50 fl. în bani gata 15 metri de grâu, 15 metri de cencrudi, 100 lb de clisa 50 lb, de sare, 10 lb de luminări, 11 jugere de pamant aratoriu, 2 stingeri de lemn, 6 stângini de paie din cari are să se incalde și scolă, 8 fl pentru confer. 20 cruceri dela o înmormântare unde va fi poftită și coroană liberu cu 1/4 jugere de gradina la campu.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu avizati a-si tramite recursele loru, instruite în sensulu statutului org. și adresate concer. sinodul par. dlui protop. Alez. Ioanoviciu în Iebelu pana la terminulu desipită, avendu recentii în ună din Domineci său serbatori a se înfăcăză în S. biserică pentru de a-si areta desteritatea în cantări.

Folia, în 31 aug. 1876.

Comitetul parochial, în contilegere cu dlu protopopu tractuale.

1—3

In urmarea renunțării de parochia a veteraniului parochu Teodoru Tempea din comună Toraculu-mare, protopresviteratul Banat-Comlosiului, conformu ordinatiunei consistoriale dto 12 augustu a. c. Nro 1960. B. se scrie concursu pentru acea parochia devenită vacanta, pana în 3 octombrie a. c. vechiu, în care diuă va fi să alegerea.

Emolumentele sunt: Ună sessiune catastrală estravilana, birulu și stolă usuata de la 210 case din care beneficiu parochială veteranul emerit parochu are să folosească diuometate anualminte pre cătu timpu va mai trai.

Doritorii de a ocupa acăsta parochia au să-si instrueze recusele conformu statutului org. bis. catra comitetulu parochiale și a le trimite pana la terminulu desipită pre onoratului domnului protopresviteru tractuale Vincentiu Serbianu, în Banat-Comlosiu, Cottulu Torontal.

Se mai observă, cumca conformu mențiunile ordinatiuni consistoriale, pentru casulu acela candu nu s'ar alege de parochu capelanu de adi Paulu Tempea, atunci densulu totu are să mai remana trei ani în oficiulu și beneficiulu de capelanu.

Toraculu-mare, în 29 aug. 1876. v.

Comitetul parochial, din incredintarea și în contilegere cu protopresviterulu concernante.

1—3

Pentru ocuparea posturilor de invetitori și scolale gr. or. din opidulu Sirie, cetea Aradu inspectoratulu Sirie, și anume la sediile de langa biserica și din suburbii Criminoase se scrie concursu cu terminulu de alegere pe diuă de 14 sept. st. v. a. c.

Serariul anual pentru fiecare invetitoriu în bani gata: 300 fl v. a.; 6 cubule grâu, 6 cubule cencrudi, și 9 orgii de lemn, din cari este să se incalde și scolă; cartiru liberu cu gradina de legumi.

Dela recenti se recere să producă testimoniul despre absolvirea preparandiei, testimoniul de calificare, atestatul de moralitate, și testimoniul despre absolvirea celu patru și alorū 4 clăssi capitali; cei cu clăssi gimnaziiali voru avea preferință.

Recursele adresate comitetului parochial, la terminulu desipită le voru transmite dlui Inspectoriu de scolă Ionu Moldovanu, în Aradu.

In fine în ună dintre duminece său serbatori să se prezente la s. Biserică pentru de a-si areta desteritatea în cantări bisericești.

Siria, la 16 aug. st. v. 1876.

Nicolau Cristea, not. Comitetulu parochialu gr. or. Cu scirea și contilegerea mea: Ioanu Moldovanu, inspectoru scolaru.

1—3

Pentru postul de invetitoriu la scolă comună romano-serba din comuna Iamul micu, cettulu Temesiului, se scrie concursu pana în 24 septembrie a. c. c. n. Emolumentele: în bani gata 365 fl v. a. 4 orgii de lemn, cartiru liberu cu gradina de legumi și diumatate jugeru de gradina la campu.

Doritorii de a ocupa acestu postu să a-si provedă recursele cu Testimoniu de preparandie, documente că scie limbă română, serba și magiara, în cari au a predă pruncilor, precum și cantarea bisericii în ambele biserice, fiindu indatoratu în 2 dominece a cantă în biserică română, și în a-3-a în cea serbesca.

Petitionile astfelui instruite sunt să se adresă comitetului scolasticu în Iamul micu, posta ultima Moravita.

3—3 Comitetulu scolasticu comunale.

Pentru ocuparea definitiva a statui invetitoresci dela classea a II a confessionale gr. or. română din Giul'a magiara, protopresbiteratul Chisineului, inspectoratul Giuliei comitatului Bichisului, prin acăstă se scrie concursu cu terminu pana în 8 septembrie vechiu a. c., era alegerea se va efectua în 12 a acelei luni.

Emolumentele suntu: 600 fl v. a. salaria anualu și cartiru liberu; în cătu în anul acăstă nu s'ar potă procură cartiru liberu, alesulu invetitoriu va capăta 100 fl v. a. pentru cartiru, și în fine sătulie indatinate dela immormântări.

Recentii au să producă testimoniul despre absolvirea teologiei sau a preparandiei, testimoniul de calificare, precum și despre absolvirea celu pucinu a alorū 6 clăssi gimnaziiali; preferinția voru avea acei învățători, cari voru produce testimoniul de maturitate, și acei cari voru dovedi că vorbescu și scriu perfectă limbă magiara.

Recursele proovedute cu documentele espuse, pana la terminulu indicat sunt să se tramite la suberisulu presedinte alu comitetului parochial.

Giul'a magiara, din siedintia comitetului parochialu gr. or. tienuta în 8 augustu 1876.

Iustinu Popovici, presed. comitetului par. In contilegere cu Moise Bocianu, inspectoru cerc. de scolă.

3—3